

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a **Creative Commons Attribution-NonCommercial
3.0 Unported** (CC BY-NC 3.0) license.

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

22273

357

ՅԵՆՈՒՄԵՆՈՒԹԻՒՆ

ԷՆԶԻՆ

8

✓

ՈՎ ՄԱՐԴ

ՀՐԱՇԱՎ ԳԱՏԿԵՐԻ

ԵՒ

ՄԲԱՆՁԵԼԻ ԶԵՌԱԳՈՐԾԻ ԱՍՏՈՒԾՈՅ

ԹԷ ՅԱՆԿԱՍ ՏԵՍԱՆԵԼ ԶԳԵՂԵՑԿՈՒԹԻՒՆ ԲՈ՛

ԵՒ ՃԱՆԱԶԵԼ ԶԱՐԺԱՆԱՌՈՒԹԻՒՆ ԲՈ՛

ՄԱՌՏ Ի ՅԱՆԳԻՄԱՆՈՒԹԻՒՆ ԱՆՁԻՆ ԻՄՈՅ,
ՅՈՐՈՒՄ ԴՏՑԵՍ ԶԵԿԱՐԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ԶԲՆԱՂ ԳԱՏԿԵՐԻ ԲՈ՛

ԵՒ

ԾԱՆԵՑԵՍ

ԹԷ ՈՐՊԻՍԻ ԱՐԺԱՆԱՌՈՐ ԱՐԱՐԱԾ ՄԻ ԵՍ ԴՈՒ,
ՔԱՆԻ ՇՆՈՐՀԱՍ ՈՒՆԵՍ Ի ԲԵԶ ԲՈՎԱՆԴԱԿԵԱԼ,
ԱՌ ԻՆՉ ՎԱԽՃԱՆ ՍՏԵՂԾԱՐ ԴՈՒ,

ՅՈՐՊԻՍԻ ՎԻՃԱԿ ԿԱՍ ՅՈՐ ԳԱՇՏՕՆ ՀԱՍՏԱՏԵՑԱՐ,

ԵՒ

ՈՐՊԻՍԻ ՃՈՒՈՒԹԵԱՄԲ ՄԵԾԱՆԱՍ,
ԸՆԴ ՆՄԻՆ ՏԵՍՑԵՍ ԵՒՍ

ԹԷ ՄԻՆՉ ՅՈՐ ՎԱՅՐ ԶԳԻ ԳԱՏՈՒՀԱՍ ՆՈՐԱ,
ՈՐ ՄԵՂՕՐ ԵՂԾԱՆԵ ԶԳԱՏԿԵՐ ԼԻՆ,

ԵՒ ԱՆՄՏՈՒԹԵԱՄԲ ԱՆԱՐԻԷ ԶԱՐԺԱՆԱՌՈՒԹԻՒՆ ԻՐ,

ԱՊԱՆՏ ԱՌՆԵ ԶՇՆՈՐՀԱՍ,

ԽՈՏԱՆ ԱՌՆԵ ԶՎԻՃԱԿ

ԵՒ

ԱՐՀԱՄԱՐՀԻ ԶԳԱՇՏՕՆՆ,

ՀԱՒԱՍԱՐԵԼՈՎ ԶԻՆՐՆ ԱՆԱՍՆՈՅ ԱՆԲԱՆԻՑ

ՅԼՆՈՒԹՅՈՒՆԻԹԻՒՆ

ԸՆԶԻՆ

ԱՐԱՐԵԱՆ Դ ԳԵՐՈՆ ԳԻՈՐԳԵԱՅ
ԼԻԵՏԵԱՆ ՕՐԱՔԱՐԵԱՆՑ
ԶՈՒՂԱՅԵՑԻՈՅ ԸՌ ԴԻՄՍ ԻՐ

Դ քառամիա

որ

Դ ջալա :

ԱՐԴԵԱՄԲԲ ԵՒ ԾԱԽԻԻԲ
ԱՌԱՔԻՆԱՍԻՐ
ՅԱՐԳՈՅ ՏԻԿԻՆ ՄԱՐԻԱՄՈՒ
ՅԱԿՈՎԱՅ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆԵԱՆ :

Դ ՀԱՅՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ ՏԵԱՌՆ ՏԵԱՌՆ ՆԵՐՄԻՄԻ
ԵՒ ՅԱՌԱՋՆՈՐԴՈՒԹԵԱՆ ՏԵԱՌՆ ՅՈՎՀԱՆՆՈՒ
ՍՈՒՐԷՆԵԱՆ :

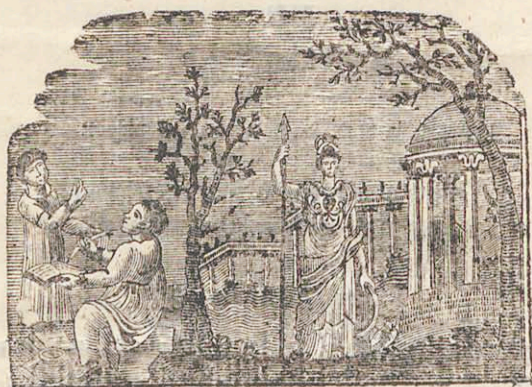

Դ ԿԱԼԿԱԹԱ

Դ ՏՊԱՐԱՆԻ ՀԱՅԿԵԱՆ ՄԱՐԻԱՄԻԱԿԱՆ ՃԵՄԱՐԱՆԻՆ :

1846

22273

ՄԱՐԴԱՍԻՐԱԿԱՆ ՃԵՄԱՐԱՆ

Ազնուհի Տիկին ՄԼՐԻԱՄ՝ Արժանաւոր կենակից

Աղայ Յակովբայ Յարութիւնեան՝

Արժանամեծօր Տիկին :

Արարածոց բարեխնամն Աստուած ետ մարդոյ
զհաղորդութիւն փառաց իւրոց և եհեղ՝ ի նա զերկ-
նային շնորհս՝ զբանականութիւն, զիմաստութիւն
և զհանձար : Ետ նմա նա և զարտօնութիւն լինելոյ
որդեգիր Այ՛, ժառանգորդ երկնից և բաժանորդ
յաւիտեանական կենաց : Բայց ոչ ամենայն մարդ վայ-
ելէ զայս հաղորդութիւն փառաց : Կամ ժառանգէ
զայս լիութիւն շնորհաց : և կամ ստացեալ ունի զայս
պարգև տիրական : այլ որ յանձին բերէ զկատարե-
լութիւն բանականութեան : գործէ զբարիս և բա-
նաւոր կամօք տիրէ՝ ի վերայ անբարի յօժարութեանց
անոանձ կրից : Արպէս ահա դու՝ ով համեստաբարոյդ
՛ի կանայս և շնորհափայլ դուստրդ Եւայի : ազգի
ազգի բարեմասնութեանց վայելչացեալ զարդուք՝ ոչ
փայն վառեցար սիրով երկնածինն առաքինութեան :
այլ և գովելի օրինակաւ անձինդ՝ իբրև լուսանցոյց
հայելեալ՝ զայլս ՛ի նոյն սէր խրախուսեալ յորդո-
րեօ յակումբօ ընկերակցութեան : Արով հիւսեալ
կապեօ ՛ի գլուխ քօ զթագ անթառամ փառաց՝ ՛ի
դէպ եկեալ քեզ երանական բան իմաստնայն : Թէ
կին ժրագլուխ պօսկ է առն իւրում :

Այլ արդ' ո՞վ բարեոէր Տիկին' որ արժանա-
պէս մեծարեալ վերապատուիս 'ի մէնջ իբրեւ զմայր
ըստ հագւոյ՝ իրաւասիրութիւնն ստիպէ զիս վերըն-
ծայել առաքինասիրութեան ձերում զայս փոքրի-
մաց գուշնաքեայ աշխատութիւն իմ' կոչեցեալ
ՅԱՆԴԻՄԱՆՈՒԹԻՒՆ ԱՆՁԻՆ զոր յաւուրս
պանդխտութեան իմոյ 'ի Բառապիւս յօրինեալ շա-
րագրեցի 'ի զբօսանս միայնակեաց անձին իմոյ և յօ-
գուտ համարիւն բարեոէր ծաղկափթիթ պարմա-
նեաց ' և ծախուց տպագրութեան սորա բարեհաճե-
ցար օգնական լինել ինքնայօժար առատաձեռնու-
թեամբ ' ոյր վասն և մեծապէս շնորհատարտ զանձն
իմ խօստովանիմ յարգութեան ձերում :

Երախտագէտ մտօք յուսամ' ո՞ւ ազնուհի Տիկին'
զի այս իմ ոտանաւոր գործ ոսկաւամանեայ' իբրեւ
փոքրիկ հայելի սղջամիտ բարոյականութեան՝ սա-
տար լիցի յերկան ածել ընթերցանելեաց զհրա-
շագեղ կերպարանս աստուածահաճոյ առաքինու-
թեանց ' ընդ գրօշակաւ առաքինասէր քաջածանօթ
պանծալի անուանդ :

Եւ ես միամ ամենայն աղնածութեամբ՝

Արժանամեծօր Տիկին ,

Ամենախոնարհ ծառայ

ԳԷՈՐԴ ԱԻԵՏԵԱՆ ԶԱՔԱՐԵԱՆՑ :

Ի Բառապիւս

Ի 1 Սեպտեմբեր 1845 :

ՈՎ ԵՐ.

Ո՛վ դու աղբիւր՝ անմահութեան,
 անաղառ անսկիզբն՝ և անվախճան,
 ան-ատ բրդխող՝ ողորմութեան,
 ըզբաղյւր շնորհ՝ քո բարութեան:
 Յորմէ և տաս՝ գոյիցս համայն,
 տեսչութեամբբող՝ Աստուածութեան,
 ամէն սեռի՝ ըստ իւր բնութեան,
 անտի զման՝ չափով զարժանն:
 Արդ տո՛ւր ինձ Տէ՛ր՝ զման բարեաց,
 զիմաստութիւն՝ զբանն կենաց,
 Տեառեցայցի՝ քոց սուրբ շաղկայ,
 առնել զքո կամն՝ ո՛վ Հայր գթած:
 Վերինք ստորինք՝ էակք համայն,
 որք են ստեղծեալք՝ ՚ի քէն միայն,
 ոչ կարեն կեալ՝ ՚ի մի վայրկեան,
 Թէ ոչ տածէ՝ խնամի հայրական:
 Չի դու պահես՝ զամենեւեան,
 քեւ հոլովին՝ շարժին և կեան,
 քեւ խնամին՝ ամէն կենդան,
 Ը՛ի քէն ընտրին՝ նոցին արժանն:
 Առա՛ զիս Տէ՛ր՝ արժան շնորհաց,
 ըստ ընտրութեան՝ քոյոյ կամաց,
 որով ընթացք՝ իմոյ կենաց,
 լիցի հաճոյ՝ քեզ Հայր գթած:

Է՛, որպիսի վառ-ք՝ գոհութիւն.

Անեղ էիդ՝ վայել կարէ.

կամ զորպիսի՝ զօրհնեգութիւն.

քեզ մեծիդ տալ՝ յինէն հնար է:

Մինչ զի երկինք՝ պայծառութեամբն:

և մինչ երկիր՝ վայելչութեամբն.

են գործք ասեղ՝ քո տէրութեան.

որք յայսնէն զկար՝ քո մեծութեան:

Արդ՝ տուր ինձ Տէ՛ր՝ ՚ի սուրբ սրտէ.

կարդալ սրտիւ՝ զհզօր անուն քո.

՚ի բոլոր մտայ՝ համայն յանձնէ.

սիրել զքեզ՝ և զօրհնս քո:

Դու ստեղծեր զմարդ՝ յանարգ հողոյ:

է գերազարդ՝ ՚ի պատկեր քոյ.

զոր յարգեցեր՝ անբաւ շնորհօք.

և պսակեցեր՝ մեծաւ վառօք:

Ետուր զհոգի՝ իմացական.

զհամար՝ զիմաստ՝ զգահ պետական.

զվիճակ նմա՝ երկնից կայան.

և զվայելումն՝ վառ-քդ անլախճան:

Արդ՝ տուր ինձ Տէ՛ր՝ զկարողութիւն.

՚ի ճանաչել՝ զիմ էութիւն.

յանձնէս քերել՝ զանարգութիւն.

հօգւոյս նուիրել՝ զչքեղութիւն:

Մարդ կատարեալ՝
միշտ վայելէ զՏոբի խաղաղութեան.
Եւ այն իսկ է երջանկութիւն իւր:

Բայց վայ այնմիկ՝
Որ զմարդկութիւնն ՚ի բայ եդեալ
վարի զօրէն անասնոյ.
Այն իսկ լիցի յաւիտեանսն տանջանք իւր:

Այս տայծառ լոյս՝ արեգական.
որ զուարթ առնէ՝ զամէն կենդան.
չկարէ շնորհել՝ զսէր չղջիկան.
զի խաւարն է՝ իւր սիրական:

Այսպէս իմա՝ զշնորհս երկնային.
որ տայ մարդոյ՝ զանմահութիւն.
չկարէ շնորհել՝ զայս պարգև նմին.
որ անարգէ՝ զիւր մարդկութիւն:

Որ մոլեալ է ՚ի չար գնայս.
և հեշտանայ՝ յախտս մեղաց.
անշուշտ գոյէ՝ և նա յանկարծ.
զանթիւ վիշտ իմ՝ որ ՚ի սմին գրած:

Սնկ լոյդ փափուկ՝ ՚ի գիրկս ծողաց։

յոյժ քաղցրացաւ՝ սէր այս կենաց։

յոր մղեալ քո՝ մնացեր անկած։

զբուն բարիդ՝ Թողեալ ՚ի բայ։

Ոչ յուշ ածեր՝ զվիճակդ ընտիր։

զԱստուծոյ շնորհս՝ զպարգև և զձիր։

որ արար զքեզ՝ մարդ հոգեկիր։

հաղորդ բարեացն՝ հանդիսադիր։

Զորս փոխեալ քո՝ ընդ անյաւորին։

ետուր ՚ի բայ՝ զտիւղ հօր վեհին։

անկար ՚ի վայր՝ յոյժ ստորին։

մինչ հաւատար՝ գոլ անբանին։

Ոչ անսպեր՝ ամենեւին։

բարի խրատույ՝ քո ուսուցին։

որ քարոզէր՝ քեզ զբուն բարին։

և յորդորէր՝ կալ ՚ի նմին։

Մի բնու յուսար՝ սսէր բաղդի։

որ լոկ շնորհէ՝ զինչս աշխարհի։

մի ՚ի բազուկ՝ հղօր իշխանի։

որ լոկ շնորհէ՝ զփառս աշխարհի։

Զի այս բոլոր է աղցաւոր։

կենաց մարդոյ՝ փորձանաւոր։

ոչ հոգեկան՝ այլ մարմնաւոր։

ոչ տեական՝ այլ տնայաւոր։

Զի՞նչ են ոսկի՝ արծաթ աղուիք։

բայց դերաք հողոյ՝ յաւէտ փայլունք։

որք վասն հողւոյդ՝ չունին արդիւնք։

այլ վընաս խոջ՝ և մտաց յուզմունք։

Զի զգանձողին՝ սիրտ բանտարկեն։

բազում ցաւօք՝ զնա մաշեն։

կորուստ և շահ՝ ոյնց անդադար։

զբանաւորն՝ փոխեն առ այլ։

Բայց լուր ինձ դու՝ զոր Տէր արար։

իմաստութեամբ՝ գերակատար։

զի նա տեղեակ՝ քում Թոյլ բնութեան։

զգոհարս զգանձս՝ արկ ՚ի խոնարհ։

Եր 'ի ներքոյ՝ ոտից մտրդեան.
 Թաղեալ 'ի հողս՝ իբր անպիտան.
 որով տայ մեզ՝ 'ի միտ առնուլ.
 Թէ յարգ նոցա՝ է անարժան:

Ահուք 'ի քեզ՝ հոգեւ լիցի.
 պայծառ փայլուն՝ գործով բարեաց.
 ոսկի արծաթ՝ արդիւնքդ լիցի՝
 քոյ բանաւոր՝ գործաւնեւեաց:

Սահայն բազումք՝ զայս ոչ գիտեն.
 և ոչ երբեք՝ զմտաւ ամեն.
 անյագ սիրով՝ 'ի կեանս բոլոյ՝
 կուտել զգանձս՝ միայն միտեն:

Ուստի չարիքն որք ծնանին.
 անբաւ վտանգք՝ որ հետեւին.
 զլիշտ դառնութեան՝ ամեն անձին.
 բազմաց այլոյ՝ և գանձողին:

Որդիք 'ի հարց լինին բաժան.
 այրիք և որբք՝ ձգին 'ի տանջանս.
 կողոպտութիւնք՝ յամենեսեան՝
 զրկանք և խաբք՝ 'ի բանս համայն:

Հարց յորս փոքու՝ հերիքանան.
 հաճ ընդ իւրեանց՝ վիճակ գնան.
 նոքա սնտոեացս՝ տեղի չտան.
 որով և միշտ՝ երջանիկ կեան:

Նոքա ուրախ՝ զօրն ամենայն.
 պարգևողին՝ միշտ փառս տան.
 որ զպէտս նոցա՝ չափով կշռեաց,
 և գթութեամբ՝ զարժանն շնորհեաց:

Յոյս նոցա է՝ միշտ տուօղն կենաց.
 և բերկրութիւն՝ արդիւնք բարեաց.
 սարսին դողան՝ յահէ հզօրին.
 և գրեն 'ի սիրտս՝ զօրէնս նորին:

Թէ են 'ի խորս՝ թշուառութեան.
 Թէ 'ի կատար՝ երջանկութեան.
 ոչ դառնանան՝ ոչ փրանան,
 սրտիւ օրհնեն՝ զԷն անասնման:

Որ սքանչելեօք՝ զերկինս արարօ.

զարմանալեօք՝ զայս տարր աշխարհօ.

զաստեղս զլուսին՝ և զարեգակօ.

շնորհ զյամաք՝ և զգոյս համակօ.

Եւ համայնից՝ եղ զսահման.

իւր կառավար՝ ձեռն մեծութեան.

կեան և շարժին՝ շունչք ամենայն.

լնամօք նորին՝ մեծ տէրութեան:

Ունին նոքա՝ զսիրտ մի հաստատ.

զհոգի ուշիղ՝ իրաւարար.

որք յիւրս յօտարս՝ ՚ի ճոխ յաղբատ.

ոչ այլայլեն՝ զօրէնս արդար:

Չունին նախանձ՝ առ ինչ առ գահօ.

որք են բարիք՝ մեղ բացակայ.

սէր աշխարհի՝ և փառք մարդկան.

ունայն ինչ են՝ յաչս նոյա:

Առ ինչ օգուտ՝ ասեն կապել.

զիղձ և զկամս՝ ընդ այնպիսեայ.

որք ոչ կարեն՝ քեզ հաշորդել.

զաներկեան՝ կեանս վայել:

Այսօր քոյ է՝ ոսկւոյն գումար.

վաղիւն լիցի՝ այլոյ համար.

այսօր քոյ է՝ թագ ուճնարար.

վաղիւն անկցի՝ ՚ի ձեռս օտարօ.

Բեզ օրինակ՝ կալ զԲարեւոն.

զքաղաքայ՝ երևելին.

յորմէ ելին՝ արք մեծանուն.

զինքեանս ազգայ՝ տեաքս արարին:

Եւ զԵգիպտոս՝ զերկիւն հին.

ճախ և առատ՝ ամենեւին.

որոյ գիւտ փառք՝ և շքեղութիւն.

յաշխարհ լողոր՝ քարոզէին:

Եւ զՄակեդոն՝ զքաղաքն հռչակ.

գլուխ համօրէն՝ քաջայ և պսակ.

որ ձգեայ զսուր իւր՝ ծագայ ՚ի ծագս.

և բոլորից՝ լեալ յաղթանակ:

Յաւետ զՀռովմ՝ զմայրն քաղաքաց.
 զօրէնսդիրն՝ ամէն տեղեաց.
 որ բարձրացեալ՝ փառօք մեծաւ.
 զաշխարհս բոլոր՝ ընդ բռամբ էած:

Տես և զմեր՝ զհայրենին.

որ ոչ պակաս՝ քան զսոսինս.
 բարձր գահիւ՝ փառաւորեալ.
 պայծառ փայլել՝ իբրև զարփին:

Ո՛վ, ո՛ր ես այժմ՝ այնք ամենայն.

որք զերթ զխաղ՝ Թատրոնական.
 յուշին զտեսս՝ ունայնութեան.
 և ընդ հողով՝ ամփոփեցան:

Զի հողմ՝ ուժգին՝ փորձանք արկածք.

հնչեաց սաստիկ՝ յայնս յանկարծ.
 խլեաց զարմատսն՝ ընկէց ՚ի բաց.
 զտեղին խոյառ՝ եդ աւերած:

Մինչ յայս վայր այնք՝ զորս դու լուար.

բարիք էին՝ ՚ի մէջ օտար.
 որք վասն հոգւոյդ՝ չեն օգտակար.
 յաւետ կեանց՝ քոյ խռովարար:

Որ թէ միտես՝ ունիլ զնոսա.

նախ խորհես՝ դու՝ զնոցին վախճան.
 թէ չեն վասն քո՝ այնք յարակայ.
 որք վասն այլոց՝ ունայնացան:

Սոյնպէս իմա՝ զայլն ՚ի կարգին.

որք առ մարմինդ՝ վերաբերին.
 առողջութիւն՝ կարողութիւն.
 գեղեցկութիւն՝ ալլ հաճելիք:

Բայց սրբա ևս՝ չեն յուսալի.

զի ոչ տեսն՝ ՚ի քում մարմնի.
 ընկացք նոցին՝ փոփոխական.
 դենն զքեզ՝ անհիմն կայեան:

Զինչ է այս մեր՝ առողջութիւն.

բայց չորս հիւթոյ՝ կապակցութիւն.
 յորոյ թէ միս՝ չէ բարեկարգ.
 խառնի բոլոր՝ մարմնոյ մեր կարգ:

Նայեալ յաշխարհս՝ լայնատարած.

գտցենս դու զոք՝ որ չէ պաւած.

առ հասարակ՝ յախտ ինչ անկած.

ոմն ան ոմն վայ՝ կան միշտ ՚ի լայ:

Ծի՛ ՚ի հասակդ՝ պարծիր երբեք.

թէ վէհանձն ես՝ առոյգ և զուարթ.

և մի՛ յոյժ քոյ՝ անձին երբեք.

եթէ իյես՝ գերթ Գողիաթ:

Ու՛ր է Ներթովթ՝ վաթսուն կանգնոյ.

տիրօղն համայն՝ ազգին հնոյ.

ընդ որ մըցեալ՝ Հայկայ մերոյ.

առաքատ էարկ՝ նետիւ իւրոյ:

Կամ Գողիաթն՝ բարձր և հզօր.

եբրայեցւոյն՝ յոյժ ահաւոր.

զոր խաշնարած՝ մանուկն աեզօր.

պարսաքարիւ՝ արար գլոր:

Ու՛ր և Սամիւոն՝ այր գերութեղ.

կամ Հերակլէս՝ կարի զօրեղ.

որք քաջութեամբ՝ գերազանցեալ.

զաշխարհ համայն՝ զարմայուցեալ:

Եւ այլ բազումք՝ նման սոյին.

դարուց ՚ի դարս՝ յաղպաց ելին.

որք բարձր հզօր՝ և քաջ էին.

բոլորքն մահու՝ եղեն բաժին:

Զի՛նչ է և այս՝ գեղեցկութիւն.

բայց թէ ծաղիկ՝ առոյգ մարմնոյ.

որ ընդ այգուն՝ է յոյժ զուարթ.

ւընդ երեկոյն՝ անպիտան յարդ:

Թէ վտանգաւոր՝ է սա կենաց.

մեզ Հեղինէ՝ գոյ օրինակ.

որ էր պատճառ՝ մահուան բազմաց.

յաճիւնս փոխեաց՝ զՏրոյա քաղաք:

Կամ Շամիրամ՝ տիկինն հզօր.

գերեալ ՚ի գեղ՝ մեր Արային.

զընտիրս Հայոյ՝ մաշեաց յիւր սուր.

անշուք արար՝ զմեր հայրենին:

Եւ այլ բազումք՝ սոյնօրինակ՝
գեղով գերեալ՝ գերեւելիս.
եղեն խաւիան՝ բազմօրինակ.
վսեմ գործոյն՝ ՚ի հայրենիս:

Զգայական՝ քոյ հեշտութիւն՝
որով բերկրիս՝ ընդ վայելիս նորա.
փութով փոխի՝ ՚ի դառնութիւն.
անտեւական՝ սիրտիսնք նորա:

Մինչ հեշտանալք՝ քաղցու մեղու.
նա ինքն զմեզ՝ ՚ի հաղթս կալնու.
սաստիկ ցաւօք՝ զմեզ տանջէ.
քարշեալ ձգէ՝ ՚ի գութ մահու:

Եւ զինչ այս կեանք՝ վայրկենական.
որ անցանէ՝ իբրեւ զտուեր.
ոչ հօյի նա՝ ՚ի տիս մարդկան.
նոյնպէս է տղայ՝ որպէս և ծեր:

Մինչ պսակիս՝ ծաղկով կենաց.
կայտառ մարմնով՝ ՚ի մէջ բազմաց.
խորշակ տապոյ՝ հոգմ հարաւոյ՝
հասեալ բառնայ՝ զկեանսդ ՚ի բաց:

Զմարմինդ առնէ՝ գի անկենդան.
զյոյս՝ զգործդ՝ թողու խաւիան.
զրկեալ յընչից՝ չ'ի սիրելեացդ.
թաղիս ՚ի հող՝ դիւրեղծական:

Այսչափ բարիք՝ որք յիշեցան.
էին բաղդի՝ և մարմնական.
որք չետուն համ՝ բալեաց հոգւոյ.
երանական՝ երջանկութեան:

Զի չէին այնք՝ քեզ բերկրական.
կամ ապահով՝ և տեւական.
զի ելք նոցա՝ և չար վախճան.
միշտ առնեն զմարդ՝ աւաղական:

Թող ինձ օւրեմն՝ զայն երգ երգեւ.
որ գերագոյն՝ է ւօգտաբեր.
յորում բնակին՝ բուն բարիք մեր.
և քաջ կշռին՝ ելք կենաց մեր:

Այնք են բարեք՝ հոգւոյ միայն.
որք սեւհական՝ ասին մարդկան.
զի ընդ հոգիս՝ ելով նոցայն՝
միան անմահ՝ ի յաւիտեանս:

Խաղաղաւետ՝ վայելք նորա.
և յաւիտեան՝ պարգեւք նորա.
համեստութիւն՝ և զուարճութիւն.
են յաղթական՝ շնորհք նորա:

Ջորս ունի մարդ՝ գործով բարի.
համեստ վարուք՝ առ արքինի.
որով լինի՝ նա երջանիկ.
և կատարեալ՝ երանելի:

Որ ունի զայս՝ ունի զհամայն.
անախտ կենօք՝ պայծառացեալ.
միշտ գին՝ խաղաղ՝ և ողջամիտ.
հոգեւորօք՝ նա շատացեալ:

Բայց թէ ոյք են՝ այնք և քանիք.
յինչ աստիճան՝ լառ ինչ վախճան.
իւր ցանկալի՝ և գեղեցիկ.
ունիս լսել՝ ոչ անագան:

Այլ նախ լըր դու՝ զճանօթութիւն.
հոգւոյ մերոյ՝ բացատրութեան.
զմասանց նորին՝ զկարողութիւն.
զորս հոգի մեր՝ կըրէ յինքեան:

Որով բացի՝ քեզ պողոտայն.
և դուռն կենայ՝ երանական.
յոր ընթացեալ՝ սրտի մոռք.
լրումն տայես՝ բարեայն համայն:

Հոգի մեր է՝ անմահական.
պատկեր վեհին՝ Աստուածութեան.
շնորհօղ զսկիզբն՝ կելոյ մարդկան.
հաստեալ առ կեանս՝ երանական:

Արար Աստուած՝ զսա բանական.
եդ ի մարմին՝ մեր զգայական.
իբր իւր գործի՝ և գործարան.
և կարգադրի՝ կրից համայն:

Ի յայսմանէ՝ ծագի մեր բան.
 մասունք երկու՝ գան յերևան.
 զգայական՝ և բանական.
 Իբր տէր՝ ծառայ՝ Ի միում տան:
 Զգայական՝ և բանական՝
 մէն մի՞ունին՝ յատուկ յիւրեան.
 զերկուս բնական՝ կարողութիւն.
 Լմբռնող և՝ բաղձողական:
 Ըմբռնողն՝ մարմնականին,
 կարողութիւն՝ ինչ է ստորին.
 և կամ թերատ՝ միտք նիւթական,
 զգայական՝ հոգւոյ մասին:
 Սա զձե առնու՝ Ի պատկերէն,
 առարկայից՝ հինգ զգայութեանց.
 մայուն գունովք՝ պայծառ նկարէ՝
 զերևոյթս՝ այնց զգայութեանց:
 Բաղձողական՝ ըն մարմնական՝
 է զօրութիւն՝ երկրորդական.
 նոյն իսկ մասին՝ զգայական,
 զհետ երթայ՝ իբր նիւթական:
 Սա առնու միշտ՝ զիւր զճաշակ.
 Ի պատկերէ՝ կերպարորեալ.
 առ որ մատչի՝ ըլձիւ անյագ.
 ընու զքաղցր՝ զիւր անորժակէ:
 Սա հրէշ ինչ է՝ երկկերպարան.
 սառն և հուր՝ Ի մէջ բնութեան.
 որ ներհական՝ յերկուց շարժմանց՝
 յուզի առ այս՝ միշտ և առ այն:
 Զի բարկութիւն՝ և ցանկութիւն՝
 գոլով իւր կիրք՝ փղձ սեպհական,
 նոքօք մատչի՝ վարել զբան.
 Թէ անախորժ՝ ւախորժական:
 Երբ առարկայք՝ են տրամական,
 նա բարկութեամբ՝ Ի բայ փախչի.
 և նոյնք յորժամ՝ են բերկրական,
 ցանկականաւ՝ զհետ պնդի:

Կարողութիւնքս՝ այսք մարմնաւոր
 որք անբանից՝ են զուգական.
 է զի Թաղին՝ սատ ՚ի տիրմ՝ խոր.
 է զի յառնեն՝ յերկնից կայան:
 Երբ հնազանդին՝ գործնականին.
 և հետեւին՝ տեսականին.
 թէ խոտեն զկարգ՝ բանականին.
 կալով հնազանդ՝ սաստից նորին:
 Յայնժամ լինին՝ այնք բանական.
 կամ հոգեղէն՝ ամսմահական.
 որոց խառնեալ՝ ընդ հոգւոյ բան.
 և ընդ հոգւոյն՝ ՚ի վեր սլանան:
 Բայց թէ հետեն՝ անարդանօք.
 իշխանութեան՝ հոգեկանին.
 և զօրացեալ՝ աշխարհայնութ.
 կամայ, մտայ՝ զդէմ՝ կալին:
 Յայնժամ տես դու՝ զկորուստ մարմնոյ.
 որք յախորժից՝ յայնց յառաջ գան.
 զի ընդարձակեն՝ զիղձս մարմնոյ.
 սու ստոյգ և սուտ՝ անզանազան:
 Զի առաջնորդ՝ միաքն նիւթական՝
 չունելով զիսկ՝ ձե պատկերին,
 յինչ ճանապարհ՝ յոր ձգի նայն.
 սոքա երթան՝ զհետ անխափան:
 Ոյր սակս գործք՝ նոցին և բան.
 լինին համայն՝ անասնական.
 յինչ և իցէ՝ յախտ զանկական.
 սիրով յարեալ՝ յերձումն երթան:
 Որք իբր տգրուկ՝ անյագ արեան.
 ոչ շատանան՝ զեղծ ցանկութեամբ.
 և յափրացեալ՝ ՚ի ցոխութեան՝
 եղծեն զպատկերս՝ Աստուածական:
 Կամ երբ չգտեալ՝ զբաղձալին.
 վառին զինու՝ զասմականին.
 և բարկացեալ՝ ընդդէմ՝ անձին.
 վերջ տան կենաց՝ անցաւորին:

Այլ ըմբռնող՝ ըն բանական՝
 է զօրութիւն՝ իմացական.
 կարողութիւն՝ գերբնական.
 հոգեւոր և՛ վսեմական:

Զարմանալի՝ ձիրս Աստուծոյ՝
 որ բաժանէ՝ զմարդն յանասնոյ.
 երեւալ ՚ի մեզ՝ է զարդ հոգւոյ.
 արթուն հսկող՝ ներքին մարդոյ:

Այս է միտք մեր՝ վսեմական՝
 քննող՝ դիտող՝ զբոլոր մեր բանս.
 դասող՝ ՚ի չափ՝ սահմանական.
 վարող՝ ՚ի գործ՝ անտեսական:

Զի պատկերաց՝ յայնց նիւթական
 որ ձևայեալ՝ ՚ի զգայութեանց.
 առեալ նկարէ՝ նորոգ յինքեան.
 զանշինչ պատկեր՝ իմացական:

Որ և գանձեալ՝ զայն ամենայն՝
 ՚ի պահարան՝ յիշողութեան.
 ունիլ ՚ի ձեռն՝ կազմ և պատրաստ.
 դնել ՚ի գործ՝ յիմաստ և՛ բան:

Բաղձողական՝ ըն բանաւոր.
 կարողութիւն՝ է գլխաւոր.
 միակ իշխան՝ դշխոյ հզօր՝
 ՚ի տան հոգւոյ՝ մեր հրամայող:

Այս է կամք մեր՝ ազատ արձակ.
 ընտրող՝ մերժող՝ ինքնախորժակ.
 ազատօրէն՝ և համարձակ.
 մտաց զառարկայս՝ վարող համակ:

Զի զոր ինչ միտքն՝ դնէ առաջի.
 պատկերօրքն՝ իմանալի.
 հրաման տայ սա՝ զգայականին.
 ՚ի գլուխ հանել՝ փութանակի:

Բայց զայս կարգ տան՝ հոգեկանին՝
 չէ մարթ ուղղել՝ ըստ պատշաճին.
 Թէ չիյէ յայնմ՝ այլ զօրութիւն՝
 կառավարիչ՝ ամէն գործոյն:

Իսկ երկնային՝ մեծ տեսչութիւն.

գթայեալ ՚ի մեզ՝ Թոյլ բնութիւն.

եղ ՚ի նա չորս՝ իշխանս արթուն,

անտեսք հոգւոյ՝ սանձօղբ մարմնոյ:

Առաջինն է՝ խոհեմութիւն.

բնակեալ ՚ի վիտս՝ դէտ իմաստուն.

անտես արդար՝ ՚ի տանս հոգւոյ.

և խիստ ուղղիչ՝ անսառտ մարմնոյ:

Ձայս մարգարիտ՝ ազնիւ առկին,

թէ ամիօփես՝ ՚ի քոյ հոգին.

ոչ ձեռք գողոյ՝ անդ հասանեն.

ոչ որդիք ծախիչք՝ ապակաւեն:

Այլ օր աւուր՝ գեր քան զարիին.

պայծառ փայլի՝ ՚ի քում անձին.

որով զգաս՝ դու բերկրութիւն.

երանաւէտ՝ Ադին դրախտին:

Մա ինքն է խրատ՝ բարոյական.

չափ կանոնիչ՝ վարուց մարդկան.

սա զբնութիւն մեր՝ գազանական.

ածէ ՚ի կարգ՝ արդարութեան:

Մա պարգեւէ՝ քոյին մօայ.

լապտեր շնորհայ՝ զբանն կենայ.

դնէ առաջի՝ և քոյ աչայ.

զօրինակ՝ խրատ՝ և զփորձ բազմայ:

Խորհուրդք սորա՝ են թիկն մեծայ.

փառք և պսակ՝ Թագաւորայ.

նախամեծար՝ մեծամեծայ.

և կարգադրիչ՝ հասարակայ:

Մի կար սսէ՝ զերթ զայր թմբբած,

երբ ոք մեկնի՝ յաստի կենայ.

զի նոյն օր է՝ քեզ ևս պահած.

որ հասանէ՝ ՚ի քեզ յանկարծ:

Մի կարծեր թէ՝ գանձ բազմագին,

կամ զօրութիւն՝ քոյոյ բազկին,

կամ վէհութիւն՝ քոյոյ անձին,

սաստեւ կարեն՝ մահու ճային:

Ոչ Թագաւորք՝ ոչ խումբք մեծաց,
 ոչ ընչաքաղցք՝ դասք հարստաց,
 ոչ իմաստունք՝ կամ ջոկք տգիտաց,
 կարեն փախչիլ՝ յայնր ժանեաց։
 Ուրեմն լէ՛ր դու կազմ՝ և պատրաստ։
 գործեա՛յ զբարիս՝ մինչ ես դու աստ։
 զի թէ գայ նա՛ յանկարծակի։
 Գայէ՛ զքեզ՝ ՚ի չու պատրաստ։
 Չառնէ՛ հարուստ՝ ոսկիւ արծաթ,
 թէ սիրտ քոյ է՝ ապահ, աղքատ։
 Թէ և շատ գանձ՝ քեզ կուտեսցես,
 դեռ հոգայեալ՝ յոգւոյ հանցես։
 Լէ՛ր դու սրտիւ՝ փորթամ, հարուստ։
 քաջ շատայեալ՝ ընդ քոյ ապրուստ։
 այս լիցի քեզ՝ կեանք կատարեալ։
 և ՚ի ցաւոյ՝ դու յար զէրծեալ։
 Միշտ մահ մեր կայ՝ ՚ի դուրս պատրաստ։
 որ կէտ առ կէտ՝ առնէ մեզ ազդ։
 Թէ յայն շաւիղ՝ է մեր ընթացք,
 յորմէ սխալիլ՝ ոչ որ եկաց։
 Եթէ բազմիս՝ ՚ի բարձր գահի,
 և ալիք նստին՝ ՚ի ցած գետնի,
 մի մուտ միոյն՝ է յայս աշխարհ։
 մի է և ելք՝ հասարակաց։
 Ապա է՛ր է՝ քո բարձրութիւն։
 փառք՝ պատիւ՝ գահ և մեծութիւն։
 կամ զինչ օգուտ՝ քո տքնութիւն։
 սու ՚ի ստանալ՝ զճոխութիւն։
 Մինչ ամենայն՝ է զուր ունայն։
 և անօգուտ՝ առ քո վախճան։
 զի բռնաւոր՝ մահն դաժան՝
 ոչ ընտրէ զփոքր՝ զմեծ, զիշխան։
 Ուրեմն խնդրեա՛ հոգւոյդ զճար,
 միչ ՚ի ձեռին՝ ունիս զկար։
 առնել զնա՛ ուղիղ արդար։
 բարեաց գործոյ՝ արդիւնարար։

Լէր դու առաք՝ և բարերար՝
 տառապելոյն՝ իրաւարար՝
 գթա՛յ յաղքատս՝ միշտ հայրաբար՝
 խնամեա՛ զայրիս՝ զորք և զօտար։

Մի՛ թափեր դու՝ զարիւն արդար՝
 մի՛ գրաւեր՝ զինչս օտար՝
 մի՛ կեղեքեր՝ զքոյ զեղբայր՝
 կամ՝ զըպարտեր՝ զնա չարաչար։

Զաստուած, զծնողս՝ զընկերդ սիրեա՛,
 զսիրտ, զոգիդ՝ ուղիղ արա՛,
 մի՛ արաւցես՝ տլլում՝ զչարիս,
 եթէ՛ կա՛նիս՝ քեզ զբարիս։

Լէր աշալուրջ՝ զգօս՝ բարի՝
 եթէ՛ իցես՝ ի բարձր գահի,
 եթէ՛ ի ճոխ՝ գերդաստանի,
 եթէ՛ յաղքատ՝ բնակարանի։

Զգեցիր դու՝ զարգարութիւն՝
 պահեա՛ ի քեզ՝ զօրէնս արթուն,
 ի՛ բայ վանել՝ զանուղղութիւն,
 և ի՛ սանձել՝ զանկարգ բնութիւն։

Բնկա՛լ ի՛ քեզ՝ զարիութիւն՝
 հոգւոյդ շնորհել՝ զխաղաղութիւն,
 պատկառ կալ միշտ՝ գործոց անարգ,
 յանձինդ բերել՝ պատիւ և փառք։

Այսու կարեա՛, բարւոք իշխել՝
 տան, պալատի՛ կամ տէրութեան,
 քեզ խոնարհին՝ և հնազանդին՝
 կին և զաւակք՝ ծառայք համայն։

Զոր ինչ առնես՝ նախ ճիշդ խորհեա՛,
 ապա՛ ձեռն անկ՝ ի կատարել՝
 զամէն բանիդ՝ վախճանն խորհեա՛,
 համեստութեամբ՝ զօգուան նկատեա՛։

Մի՛ առներ ինչ՝ ի քո պարծանս,
 և մի՛ ի զուր՝ մաշեր զկեանս,
 զի սին պարծանքն՝ է՛ ծուխ ունայ՝
 յամբողջ գործոյն՝ ապաւանան։

Չոր ինչ իցե՛, 'ի վեր քան զկար,
 մի գործեսցի՛ր, յիմարաբար.
 զի մի գտցես՝ զվախանն չար,
 քեզ և այլոյ վնասակար:
 Կամ մնացե՛, գործդ անկատար,
 անշահ, անբեր՝ անօգտակար.
 որով լիցիս՝ ծաղր և ծանակ.
 յիմարութեան՝ ցոյց և հշանակ.
 Բան քո լիցի՛, իմաստութեամբ,
 քաջ խորհրդով՝ ուղիղ կշռեալ,
 զի յարգեսցի՛, ակնածութեամբ.
 Իբր սուրբ պատգամ՝ յերկնից իջեալ.
 Մի լիցի այն՝ բնաւ բարկութեամբ,
 կամ պարծանօք՝ հպարտութեամբ.
 այլ թէ համեղ՝ հեզ և խոնարհ,
 արդարութեան՝ խնամատար:
 Արե՛ժ խնդիր՝ վնասակարին,
 և վարձատրիչ՝ բարերարին,
 աս և երկիւղ՝ անամօթին.
 պատիժ մահու՝ ստակրծին:
 Հաճարար իսկ՝ քոյ ընկերին,
 և օգտակար՝ փոքու՝ մեծին.
 Խրատ բարի՛ քոյ զաւակին,
 և յիշատակ՝ ծննդոյ նորին:
 Երբ հասցե քեզ՝ վախճան կենաց,
 խաղաղութեամբ՝ թողցես զաշխարհ.
 աստ աշխատեալ՝ յարդիւնս բարեայ՝
 լիցի ճաշակդ՝ 'ի կեանս օրհնեալ.
 Քեզ պատրաստի՛, յերկինս հանդէս.
 պսակել զքեզ՝ արժանապէս.
 քեզ բրաբերոն՝ կայ յաղթանակ.
 արի գործոյ՝ քոյ փոխանակ:
 Երկրորդ իմա՛ զարդարութիւն.
 նստեալ 'ի կամս՝ դշխոյ արթուն.
 առ 'ի սանձել՝ զնա յուղղութիւն.
 իրաւ առնել՝ ներքին մարդոյն:

Բազմաբեղուն՝ զայս ծառ բարի,
 եթէ անկես՝ ի քոյ հոգի
 ոչ ի ցրտոյ՝ ապականի.

ոչ ի տապոյ՝ բնաւ տոչորի:

Այլ օր առւր՝ յոյժ զօրանայ,
 մինչև յերկինս՝ նա բարձրանայ.
 որոյ պտուղ է՝ անմահութիւն.
 շնորհօղ զստոյգ՝ վայելչութիւն:

Սա ի ձեռին՝ կալեալ հսկէ՝
 սուր և կշիռ՝ արդարութեան.
 կշռէ զյանցուածս՝ պատուհասէ,
 արեւս՝ կաշառ՝ նմա են ունայն:

Սովաւ օրէնք՝ ուղիղ պահին.
 և տէրութիւնք՝ պայծառ փայլին.
 սովաւ իշխանք՝ յարգոյ լինին.
 և Թագաւորք՝ արդար կոչին:

Սա տայ զերկիւղ՝ և զահ չարաց.
 և զգողումն՝ ամբարշտաց.
 անողորմ է՝ կամակորաց.
 և վնասակար՝ անիրաւաց:

Տանիւ չկարէ՝ բարձրանալայ.
 և յատկապէս՝ գոռող կամայ.
 որք բռնացեալ՝ դաժան սրտիւ,
 տիրել կամին՝ հեզ խոնարհաց:

Ատէ զգործ՝ անօրինաց.
 որք հալածեն՝ զանմեղն՝ ի բաց.
 բայց փոյթ, ասէ՝ ո՛ր մոլորած,
 տեսցես զքոյդ՝ չար կատարած:

Սա նկատէ՝ զսիրտ քոյ խոր.
 Ճշդիւ քննէ՝ զխոկմունսդ բոլոր.
 եթէ մաքուր՝ կամ աղտաւոր,
 նմին առնէ՝ զքեզ մասնաւոր:

Ասէ զսերմն՝ զոր ցանեցեր՝
 եթէ ցորեան՝ եթէ զորոմն.
 զնոյն իսկ՝ ունիս քաղել՝
 մին քեզ բազմօք՝ առաւելեալ:

- Զի անաչառ՝ փոքունց՝ մեծայ՝
 տայէ զփոխանն՝ ըստ արժանեայ՝
 բարերարայ՝ զանբաւ բարիս՝
 չարարարայ՝ զիւրեանց չարիս՝
 Յընչիցն առնէ՝ զնա անբաժին՝
 որ զրկէ զեկս՝ զորք և զայրին՝
 մերկէ զպսակ՝ և զիառս նորին՝
 որ յինքն գրաւէ՝ զինչս օտարին՝
 Ոչ խնայէ՝ կենաց նորին՝
 որ բառնայ սրով՝ զկեանս ընկերին՝
 անհետ առնէ՝ զանուն նոցին՝
 որք զայլն միշտ՝ խարդախեցին՝
 Անչափ խիստ է՝ նոցին վճար՝
 որք հատանեն՝ զտուն օտար՝
 զսգառութիւնն՝ բառնայ իսպառ՝
 մասնէ ի բանտ՝ անարգաբար՝
 Մեծ յանցանք են՝ երգմնադանցին՝
 կաշառառու՝ չարասիրին՝
 համր զէզուն՝ միոյն առնէ՝
 զարմատ մատանց՝ միւսոյն կտրէ՝
 Այսպէս առնէ՝ և շնացողայ՝
 որք պղտորեն՝ զմիտս կանանց՝
 միոյն բառնայ՝ զլոյս աչաց՝
 միոյն զգարդ՝ չքնաղ դիմաց՝
 Զի յայտնեսցի՝ ճշմարտութիւն՝
 և ուսուսցի՝ արդարութիւն՝
 Թէ որ ստէ՝ զօրէնս արդար՝
 կրէ զպատիժ՝ նա չարաչար՝
 Զրպարտութիւն՝ չարախօսին՝
 և վատ խորհուրդ՝ անզգամին՝
 պեղէ նոցա՝ զգուք խորին՝
 զորս և ինքեանք՝ իսկ նիւթեցին՝
 Նախանձ ուրուք՝ ընդ ընկերին՝
 և ցանկութիւն՝ ընչից նորին՝
 կնոջն տան՝ և ծառային՝
 ձգէ ի հուր՝ զիւր չար ոգին՝

Ոչ ներէ բնաւ՝ համակորաց.

որք ոչ գիտեն՝ զպատիւ ծնողաց.

որոյ պատիժն՝ ՚ի վճար մեղաց.

բարձրէ զկեանս՝ փութով ՚ի բաց.

Եւ յանցանողն՝ յօրէնս վեհին,

անսուրբ առնողն՝ զկիւրակին.

ոչ գտանէ՝ զմասն և բաժին.

յիւրոց արդեանց՝ գործոց ձեռին.

Այ մեծ է և՛ մարդոյն այնմիկ.

որ մոռանայ՝ զիւր Տէր Աստուած.

զպաշտօն նորա՝ զփառս և զպատիւ.

եղեալ յանարգ՝ ինչ ստեղծուած.

Կամ՝ որ անբան՝ իբր զանասուն՝

՚ի խոր Թաղի՝ ՚ի տգիտութիւն.

ուտէ՛ ըմպէ՛ ուրախանայ.

և պարարէ՝ զիւր ցանկութիւն.

Կամ՝ որ յուսայ՝ յիւր մեծութիւն.

յանուն ՚ի շուք՝ ՚ի ճոխութիւն.

դժբախտեալ՝ զերկիւղ և զյոյս.

զպաշտօն զպատիւ՝ աստուածակոյս.

Ուստի գայ մահ՝ սուր ՚ի ձեռին.

առեալ զվճիռ՝ յատեան վերին.

՚ի բաց կտրէ՝ զթել նորին.

բարձեալ իսպառ՝ զյոյս նորին.

Յայնժամ հոգին՝ կրել ունի.

զոր ինչ արար՝ դարձ արժանի.

մատնի ՚ի ձեռս՝ սասանային.

եղեալ բաժին՝ հրոյ գեհենին.

Ուր ոչ հանգչի՝ ՚ի կտտանաց.

զորս միշտ կրէ՝ յանբուն որդանց.

կշտամբի յիւր՝ խղճէ մտաց.

ածեալ ՚ի նա՝ սաստիկ հարուած.

Յորմէ չիք հար՝ ՚ի զերժանիւ.

և կամ երբեք՝ կարել հանգչիլ.

զի վճիռ է այն՝ աստուածական.

տանջել զնա՝ ՚ի յաւիտեան.

Երրորդն ասի՝ արիութիւն.

նախապատիւ՝ ամենեցուն.

քաջաց՝ հզօրաց՝ յոյժ ցանկալին.

և յասպետաց՝ մեծարելին.

Թէ զայս պայծառ՝ ազնիւ զրահ,

արկեցես՝ ի քո՝ անձին վերայ,

ոչինչ յուզմունք՝ աշխարհական,

քեզ հասուցեն՝ վնաս և զեան:

Եւ ոչ հողմունք՝ փորձանական

և կամ ալիք՝ զեղծ ցանկութեան

սուզել կարեն՝ զկամոք բանական.

ի ծով աստեացս՝ յիղձ մարմնական:

Սուլաւ սանձեալ՝ կարգաւորին,

կատարութիւն՝ ցասմնականին.

և բռնութիւն՝ ցանկականին.

ի կալ հնազանդ՝ բանականին:

Սա արգելու՝ զմեր բարկութիւն.

և զբռամբ անէ՝ զգոռոզ բնութիւն.

զերկիւղ՝ զկասկած՝ զվիշտ կենաց,

ուժգին վանէ՝ ի քէն ի բաց.

Սա զդժուարինսն՝ ի կեանս մարդկան.

զխոչ և զարգելս՝ դիւրին առնէ.

զհակառակ՝ զիղձ մարմնական

կամաց մերոյ՝ հնազանդ առնէ:

Յոչինչ գրէ՝ զերկիւղ սնոտի,

և զջարիս՝ անգութ բաղդի.

կազմէ զսիրտ՝ մեր վէմ անշարժ.

տանել վտանգացն՝ աշխարհաշարժ:

Սա առնէ զքեզ՝ քաջ ախոյեան.

զէն ահաւոր՝ հակառակաց.

սաստ և երկիւղ՝ ըմբոստ մարդկան.

և դիմամարտ՝ մոլեկանաց:

Ելուես ասէ՝ զքոյ զօրութիւն.

զպատճառ՝ զտեղի՝ զպատեհութիւն.

զի ընկճեսցես՝ զքոյ թշնամին.

առանց վնասու՝ քոյ ընկերին:

Ո՛չ թոյլ տայ քեզ՝ խորհիլ զբանս.

վառեալ ցամամբ՝ մտօք անբան.

և ոչ զարիւն՝ քոյ թանկագին,

թափել ՚ի զուր՝ յառիթս չնչին:

Մի վստահի՛ր՝ թէ քաջ իցես.

կամ թէ յաղթօղ՝ հօր իցես.

խորհեա՛ զվախճանն՝ զոր ինչ գործես.

զի շահ լիցի՝ բազմայ և քեզ:

Կայ պաշտպան դու՝ քոյ հայրենեաց.

քաջ ճանաչօղ՝ սիրոյ ծնողայ.

հաւատարիմ՝ քոյ իշխանայ.

եղեալ զկեանս՝ յօգուտ բարեաց:

Մի տրտնջեր՝ և մի հեծեր,

թէ հասանեն՝ քեզ դառն օրեր.

մի խիստ ցանուր՝ կամ բարկանար,

թէ յանմեղս դու՝ անարգեցար:

Ամենայնի՝ սիրով դու տա՛ր.

համբերութեամբ՝ խոնարհաբար.

որով չարին՝ դու յաղթեսցես.

և զբռաբիոն՝ խառնագեսցես:

Կա՛լ քեզ խրատ՝ և առաջնորդ.

ի գործս համայն՝ զխոհեմութիւն.

մտայ՝ կամայ՝ քոյ դի՛ր ուղղորդ.

զքոյր նորին՝ զարդարութիւն.

Թէ հպատակ՝ ես հրամանի.

փոքու մեծի՝ կամ իշխանի.

մի գործեսցես՝ անհրաման.

թէ և շահիս՝ զարդիւնս համայն:

Թէ կարգեալ ես՝ գլուխ ազգի

և կամ զօրու՝ պատեւազլի.

մի մեծամիտ՝ հպարտութեամբ՝

ընկճեր զանգօրս՝ քով զօրութեամբ:

Այլ արթուն լեր՝ դու և զգաստ.

հայր խնամօղ՝ և գթաւատ.

չարայ պատիժ՝ երկիւղ և սաստ.

բարեաց շնորհք՝ սէր բազմաւատ:

Որով ստասցիս՝ քեզ անկեղծ գով։
 զանմահութեան՝ զկեանս օրհնեալ։
 յոր ցնծացեալ՝ բերկրիս հոգւով։
 երանութեան՝ որդի կոչեալ։

Մնայ արդ գիտեւ՝ զմիւս զօրութիւն
 զբարեխառնումն՝ մեր ցանկութեան.
 որ զջերմ՝ և զսառն՝ նորին բնութիւն
 ամէ՛ն ի կարգ՝ միջասահման։

Այս ջինջ աղբիւր՝ հորդահասան
 թէ բղխեցի՛ն ի քոյդ հոգւոյ.
 ջուրն նորին՝ կենդանական.
 տայ զովանալ՝ քեզ յաւիտեան։

Եւ ջերմութիւն՝ արեգական.
 և սաստկութիւն՝ երաշտութեան.
 ցամաք առնեւ՝ ո՛չ կարեն զայն.
 զի ի հոգիդ՝ է ակն բղխման։

Սա զհաճոյս՝ մեր մարմնական.
 և զամենայն՝ կիրս հոգեկան.
 դնէ ի չափ՝ կանոնաւոր.
 զի մի՛ միմեանց՝ բերցեն զգեան։

Կամ՝ զիղձս մեր՝ հաճոյական.
 առարկայիցն՝ զգայական.
 առաջակայ՝ և բացական.
 չափաւորէ՛ նա զամենայն։

Մի տրտմութիւն՝ կամ խնդութիւն,
 մի տառապանք՝ կամ զուարճութիւն,
 մի ծաղը՝ ծիծաղ՝ կամ հեծութիւն,
 ծնցին զանչափ՝ ցաւս հաճութիւն։

Սա արգելու՝ զշուայտութիւն.
 և զանառակ՝ արբեցութիւն.
 սա վլաւաշ՝ պիղծ ցանկութիւն.
 փոխեւ ստիպէ՛ն ի սրբութիւն։

Մի ասէ՛ր զերթ՝ անյագ գազան.
 խճողեր դու՝ զքոյ զորովայն.
 որով հոգիդ՝ ծանրաբեռնի.
 և կերբ մարմնոյդ՝ ի հուր փոխէ։

Զոր տէր շնորհեաց՝ քեզ 'ի բարին,
 պահել զհոգի՝ քոյ կենսական.
 մի՛ փոխեր զայն՝ 'ի Թոյն չարին,
 հոգւոյդ՝ մարմնոյդ՝ առիթ կորստեան:

Զի սա ինքն է՝ մայր ծուլութեան,
 և խանգարող՝ առողջութեան.
 սա արծարծէ՝ զբոբոք մեղայ,
 զմարմնդ հոգւոյդ՝ առնէ գեհեան:

Յայնժամ միտք քոյ՝ անբանանան,
 և բարի կամքդ՝ անզօրանան.
 չարին բաղձանք՝ ըն լւանան,
 զքեզ արարեալ՝ իւր օթեան:

Այո՛ ուտել՝ քո արժան է,
 զայն ամենայն՝ զոր Տէր ետ քեզ.
 բայց մի՛ աւել՝ քան զոր 'ի կեալ.
 և այն 'ի փառս՝ շնորհողին քեզ:

Արգել և դու՝ զարբեցութիւն.
 որ մարմնոյդ վնաս՝ հոգւոյդ է Թոյն.
 զի խանգարէ՝ զքոյ փոյթ և ջան.
 շրջէ զկարգ՝ հոգւոյ քոյ տան:

Ըստ անգամ զքեզ՝ որ բանաւոր,
 փոխէ յանբան՝ ինչ շնչաւոր.
 կամ զնազելի՝ քոյ քաղցր բնութիւն,
 'ի դարձելի՝ վայրագութիւն:

Մինչ չէ միտք քոյ՝ արթուն զգաստ.
 զեղծ մոլութեանց՝ ես դու պատրաստ.
 զի անձնիշխան՝ կամքդ բանաւոր,
 այլ չէ տէր կրկնդ՝ անբանաւոր:

Ուրով՝ 'ի քեզ՝ դիւրաւ շարժին.
 ախտք ամենայն՝ ցանկականին.
 քեզ սատարէ՝ և ցասմանկանն.
 առթել զվերս՝ 'ի մահ անձին:

Ո՛չ ամաչես՝ յամօթալեաց.
 զի ո՛չ զգաս՝ Թէ զինչ գործես.
 պատրաստական՝ յար բարկանալ,
 զպարագային՝ անփոյթ եղեալ:

Ո՛չ խնայես՝ յարիւն արդար.

երբ դու լինիս՝ զերթ խելագար.

զեղբայր, զընկեր՝ և զայր օտար.

քարշէս՝ ի սուր՝ անխնայաբար:

Զի զինչ չարիք՝ Թարց գործելոյ,

երբ վառին միտք՝ ծխով գինւոյ.

որոյ վախճանն՝ անկունն պատուոյ.

դնի այն՝ և յելս շնչոյ:

Այսպէս կեանք են՝ յոյժ խայտառակ.

զի Թողուն լոկ՝ զչար յիշատակ.

հոգին ստանայ՝ զդառն վիճակ.

իւրոյ չարեաց՝ զփոխանակ:

Մարթ է ըմպել՝ զսակաւ գինի.

ուրախ առնել՝ զտրտում հոգի.

կամ՝ ի դարման՝ տկարութեան,

յոյժ խնամով՝ ըստ քաջ դիտման:

Մի ցանկութիւն՝ վախճոտին,

որ տուփանօք՝ ձգէ առ կին,

արկից զքեզ՝ ի գիրկս չարին,

տղականել՝ զհոգի, զմարմին:

Մի անամօթ՝ լրբի նման,

մատներ զքեզ՝ պռունկութեան.

սաստեա կրիցդ՝ ժուժկալութեամբ.

վարեա՛ զկեանս՝ պարկեշտութեամբ:

Բարի է յոյժ՝ ամուսնանալ.

զի յԱրարչէն՝ է սահմանեալ.

առնուլ քեզ կին՝ ընկեր կենաց,

լինիլ անդամ՝ հասարակաց:

Յընտրել քեզ կին՝ լըճ դու զգաստ.

գտանել համեստ՝ կին կատարեալ.

անկեղծ իցէ՝ սիրտն և հաւատ.

պարկեշտ ծնողաց՝ ձեռամբ մեռալ:

Յայս ընտրութիւն՝ վայրկենական.

կախին կեանք քոյ՝ մինչ ի վախճան.

մի լիցի այն՝ վարվաղակի.

միայն ըսել զսէր ցանկութեան:

Մի մոլոր դու՛ ՚ի գեղ նորա.

Թէ և փայլի՛ իբրև զարփին.

և մի՛ յինչա՛ ծնողայ նորա.

Թէ և բերէ՛ գանձ բազմագին.

Այս են բարիք՝ մարմնոյ՝ բաղդի.

որոյ վայելք՝ չեն հաւաստի.

եւք նոյա են՝ ատելութիւն.

նախանձ, գրգիռ՝ և դառնութիւն.

Սուրբ են կապանք՝ ամուսնութեան.

ամբողջ պահեա՛ զայնս ցլախճան.

մի՛ հաւատոյն՝ երբեք դժբեր.

զոր յունկն բազմաց՝ դու յայտնեցեր.

Եւ մի՛ ՚ի վէճ՝ անմիաբան.

քակտեր զձեր՝ սէր միաբան.

զի մի՛ մտցէ՛ ատելութիւն.

բառնալ զձեր՝ խաղաղութիւն.

Զգոյշ լերուք՝ և յօտարաց.

որք ՚ի զգեստս՝ գան ոչխարաց.

զամբողջութիւն՝ ձերոյ մտաց.

խլել բանիւք՝ հրապուրանաց.

Մտադիր լերուք՝ ժիր և արթուն.

մէն մի առնել՝ զիւր զպաշտօն.

կինն զգօն՝ պահել զտուն.

այրն ջանիւք՝ բերել զարդիւն.

Անշուք անարգ՝ մի՛ լիցի կին.

վարել զնա՛ իբր աղախին.

այլ կա՛լ զնա քեզ՝ ընկեր բարի.

անլոյծ սիրով՝ միշտ ՚ի պատուի.

Զի նա է մայր՝ քոյ՝ զաւակաց.

և գործակից՝ քոյ առնելաց.

զի նա է սերտ՝ քոյ սիրական.

և հարազատ՝ խորհրդական.

Նա օրէնսդիր՝ է քոյոյ տան.

և կառավար՝ ընչիցդ համայն.

թիկն ամուր՝ և ախոյեան.

և աչալուրջ՝ քոյ պահապան.

Կայէք յիրեարս՝ շնորհօք երկնից։

առնեւ զձեզ՝ բուն երջանիկ։

լիջլիք միմեանց՝ ստոյգ պատուակիցք։

ամուլք լծորդք՝ զոյգ աղանիք։

Մի տար տեղի՝ բանից լրբին։

որ լիտութեամբ՝ զրուսէ ընդ կին։

զի մի լեղիք՝ շրթանց նորին։

ունկամբքդ ի իջես՝ ի սիրտ քոյին։

Որով ի քեզ՝ դիւրաւ զարթնուն։

բոցք պիղծ ախտիցն՝ եղծիչ հոգւոյն։

ձգեւ ի գութ՝ զքեզ գեհենոյն։

ի կերակուր՝ անշէջ հրոյն։

Եւ մի գարշ դէմք՝ անզգամին։

հարցեն զակունսդ՝ նետիւ չարին։

անշուք առնեւ՝ զքոյ հանձար։

ձգեւ զքեզ՝ ի վիճ խաւար։

Յայնժամ չիք դեղ՝ բժշկութեան։

և ոչ երբեք՝ յոյս փրկութեան։

կորուստ և մահ՝ են քոյ վախճան։

և տարտարոս՝ քոյ օթեան։

Իւրք անուշից՝ ախորժեկիք։

մի լիյին քեզ՝ յոյժ ցանկալիք։

զի մինչ զգաս դու զհոտ անոյշ։

զհոգիդ վնասես՝ ախտիւք քնքուշ։

Զի սա առնէ՝ զքեզ անարի։

միշտ կաւ ի ծոց՝ գրգասիւրի։

մինչ վառնեալ քո՝ զբարի անուն։

զինչա և զկեանս՝ միահաղոյն։

Մի տար զմիտս՝ քոյ ի սնոտիս։

առ ի գիտեւ՝ զոր ոչ պարտիս։

որոյ վախճանն՝ ունայնութիւն։

և կատարեալ՝ յիմարութիւն։

Մի պատկերօք՝ գծող մտաց։

շարժեր ի քեզ՝ զառիթս մեղաց։

մերթ զկրիայ՝ զախտ ցանկազան։

մերթ զհիդրայ՝ զհուր ցասման։

- Երբեմն 'ի բարձր՝ կատար լեռանց.
 Թախառական՝ զերթ այծեմանց.
 Երբեմն յանշէնս՝ յանտառ փշոյ.
 տանջեալ մարմինդ՝ զուրկ 'ի պտղոյ:
- Մի՛ և զկամս՝ քոյ բարեկարգ,
 ձգեր 'ի սէր՝ իրաց անկարգ.
 'ի գործ անգութ՝ և արհամարհ,
 առնել զբեզ՝ յեփն անարգ:
- Կամք բանաւոր՝ է հզօր իշխան.
 և օրէնագիր՝ հոգւոյ մեր տան.
 զոր թէ կապես՝ ընդ սէր աշխարհի.
 ախտից մարմնոյ՝ առնես գերի:
- Յայսժամ մարթ է՝ կրից մարմնական.
 տիրել հոգւոյդ՝ արքայութեան.
 'ի կողովտել՝ զղարդ շնորհայ.
 աւեր առնել՝ զբաշաք մտայ:
- Զազահութեան՝ կամս մի՛ տածեր.
 զախտս մեղայ՝ դու մի՛ սիրեր.
 այս չար ախտ է՝ հոգեկորոյս.
 մայր նախածու՝ աշխարհայոյց:
- Զօսկի զարծաթ՝ նա յոյժ պատուէ.
 մինչ զի և զկեանս՝ յոչինչ գրէ.
 սոցա 'ի սէր՝ յօժար մատնէ.
 զկին և զաւակ՝ եթէ հնար է:
- Չիք երկնաւոր՝ յոյս ազահին.
 զի միշտ հայի՝ 'ի դիրտս երկրին.
 ընդ որ կապեալ՝ զկամս բանաւոր՝
 դիւայ գրաւէ՝ գտուն հոգւոր:
- Չէ՛ ճշմարիտ՝ հաւատ նորա.
 զի լոկ պաշտէ՝ զմամոնայ.
 սէր ընկերի՝ ոչ գոյ 'ի նմա.
 զի չար կամայ՝ է նա ծառայ:
- Նա մեծեղեւն՝ է անաստուած.
 վատ յուսահատ՝ լբեալ կորած.
 ոչ գոն չարիք՝ զորս ոչ գործէ,
 յանձնանուէր՝ յօժար սրտէ:

Ո՛չ ունի նա՝ զգթութիւն.

միայն զըրկանս՝ և նենգութիւն.

խիստ է սրտիւ՝ քան զչար գաղան.

զի՞ ո՛չ խնայէ՝ ի կեանս մարդկան.

Անիրաւ է՝ և իւր անձին.

զի չառնէ իւր՝ յընչիցն բաժին.

զո՛ւրկ յուտելայ՝ զո՛ւրկ ի բարեաց՝

լոկ ան, Գոյ են՝ վայելք նորին.

Մինչև զըաւէ՝ նա զկեանս անարգ.

Թողու զբոլորն՝ ի Գանձանակ.

յայլոյ ծախին՝ ի հանգանակ.

լոկ մնայ նմա՝ չար յիշատակ.

Հարուստ լինել՝ և դու կարես.

համեստութեամբ՝ Թէ վաստակես.

յապրուստ անձին՝ և զաւակին.

և ի նպաստ՝ կարօտ տնանկին.

Ըս՛հ քոյ լիցի՝ արդարութեամբ.

ի քոյ քրտանց՝ պտուղ օրհնեալ.

որով լցի՝ տունդ բարութեամբ.

զերթ մանանայ՝ յերկնից իջեալ.

Մի սիրեր դու՝ զչա՛հ անիրաւ.

զերթ զօշաքաղ՝ արծաթասէր.

չափեա՛ որով՝ քեզ չափեցաւ.

չնորհեա՛ որպէս՝ քեզ շնորհեցաւ.

Մի տարցի զքեզ՝ սէրն շահուց՝

յանչուշտ կորուստ՝ ախտին խաղուց.

որոյ պտուղ՝ Թունով է լի.

զբազումս արար՝ ողորմելի.

Տայգ և ցերեկ՝ հոգևով մաշին.

որք սուտ յուսով՝ խաղուց խաբին.

այնու մոլեալ՝ միշտ զբաղդ փորձեն.

բայց հիքացեալ՝ անտուն շրջին.

Զի ո՛չ գտանեն՝ յոր յուսային.

այլ Թէ վատնեն՝ զորս և ունին.

և յուսահատ՝ տրտնջանօք.

բազում՝ անգամ՝ Թափեն զհոգին.

Քո՛ խաղ լիցի՛ համեստութեան.

սահաւ զբօսնուլ՝ ՚ի լաւ վախճան:

որով միտք քոյ՛ կարի տանջեալ՝

զդիւր գտցէ՛ պատասպարեալ:

Մի՛ և ստացուածքդ՝ ՚ի կիր արկչին,

որպէս սուսեր՝ ՚ի վնաս անձին.

ծախել զայնս՝ ըստ անառակին.

գոլ խողարած՝ յագարակին:

Թէ՛ տաս զտուրս՝ ողորմութեան.

մի՛ առնե՛ր զայն՝ ՚ի տես մարդկան.

մի՛ ՚ի պատիւ քոյոյ անուան.

մի՛ ահամայ՝ կամ բռնական:

Այլ ՚ի ծածուկ՝ ամենեւին,

միայն ՚ի վառս՝ անուան վէհին.

բղխեալ յառատ՝ գանձուց սրտին.

բաշխել նոցա՝ որոց պիտին:

Մի՛ լիցի այն՝ ինչք օտարին.

զի պարտական՝ գտցիս նմին.

որով լիցիս՝ դու աղքատիկ,

՚ի դրուս այլոց՝ շրջեալ մոլորիկ:

Այլ յիսկական՝ քոյոց արդեանց.

և այն կշռով՝ ըստ իրաւանց.

մի՛ առաւել՝ կամ անարժան.

այլ ում՝ վասն է՛ր՝ ո՛րով՝ ո՛րքան:

Եթէ՛ առնես՝ գործ մեծամեծ.

տես զի վախճանն՝ իցէ համեստ.

գործդ՝ միտքդ՝ միջոցն բարի.

քաղել առատ՝ զօգուտ անտի:

Մի՛ իցէ այն՝ անախառնութեամբ.

առնել միայն՝ ՚ի տես մարդկան.

մի՛ իցէ այն՝ անգթութեամբ.

առնել տնանկայ՝ զեղծ յենարան:

Մի՛ ՚ի քո պէտս՝ իցէ միայն.

և կամ որոյ՝ վախճանն ունայն.

այլ քաջախոհ՝ գործ գերազանց.

յօգուտ բազմայ՝ ՚ի քոյ արդեանց:

Որով ստասպիս՝ զիսաւս անվախճանս.

զանուն բարի՝ քեզ յաւիտեան.

քոյ յիշատակ՝ միշտ օրհնեսցի.

և յազգայ յազգս՝ երանեսցի:

Մի պարապիր՝ ի զարդ՝ ի շպար.

որ է գործ մի՝ բնաւին չար.

զի զդէմն քոյ՝ փոխես յօտար.

զոր ի բնէ անդ՝ դու ընկալար:

Մի պարապիր՝ յերգս և ի քնար.

թէ ոչ իցեն՝ համեստաբար.

զի մի՝ նման՝ համբարուայ.

սուզեսցեն զքեզ՝ ի ծով մեղաց:

Մի պարապիր՝ ի տեսարան.

ուր խաղք լինին՝ թատրոնական.

թէ ոչ իցին՝ բարոյական.

ամոքել զսիրտդ՝ յօգուտ մարդկան:

Մի պարապիր՝ առ խեղկատակս.

որք լրբութեամբ՝ ի ծաղը շարժեն.

մի՝ անամօթ՝ նոցին կատակք՝

զոգջամիտ սիրտդ՝ աղտեղեսցեն:

Մի տար տեղի՝ դու փափկութեան.

կամ մարհաւոր՝ պիղծ հեշտութեան.

զի մի՝ նոցին՝ վայելք անբան՝

լիցին գործի՝ քո կորստեան:

Քոյ համեստ վարք՝ քեզ զարդ լիցի.

և շպարումն՝ քոյ գործ բարի.

որով ցուցցիս՝ դու յաշխարհի.

հրեշտակ երկնից՝ ի քում մարմնի:

Քոյ երգ և քնար՝ իցէ բնական.

ձայնք թռչնոցն՝ զմայլողական.

յորդոր առ երգ՝ սաղմոսական.

քեզ շնորհօղ՝ զկենացի բան:

Քոյ տեսարան՝ թատրոնական.

լիցի աշխարհս՝ լորք ի նա կան.

խաղք ի նմա՝ արարք մարդկան.

այլ բանաւորն՝ և ոչ անբան:

Բոյ ծաղրածու՝ և խեղկատակ,
 լիցին գնացք՝ անմիտ մոլեաց.
 զքեզ արդեւո՛ւլ՝ առ գործ անարգ.
 զի մի՛ անկցիս՝ ՚ի ծով մեղաց:
 Եւ փափկութիւն՝ բան հոգեւոր.
 ածել զքեզ՝ ՚ի յերկնաւորս.
 և հեշտութիւնն՝ գործ բանաւոր.
 շարժել զկիրսդ՝ առ հոգեւոր:
Ապա լուր դու՝ ՚ի վերջ բանիս.
 առ ստեղծողն մեր՝ զքո պարտիս.
 որոյ շնորհօքն՝ դու կեսս ապրիս.
 և ոյր բարեօքն՝ ցնծաս բերկրիս:
Մի լիցին քեզ՝ աստուածք օտար.
 բայց որ արար՝ զերկինս, զաշխարհ.
 զղարդ նոցա՝ զլոյս, զխաւար.
 և զգոյս համայն՝ կարողաբար:
Ինքնագոյ է՝ նա ինքնիշխան.
 միայն ստեղծող՝ էից համայն.
 անսկիզբն է՝ սկիզբն բոլորից.
 և անլախճան՝ վախճան էից:
Նա է տիրող՝ ամենայնի.
 հզօր՝ կարող՝ անբաւելի.
 երկինք, երկիր՝ հողմունք, անդունդք.
 են գործք նորա՝ սքանչելի:
Նա տայ զկեանս՝ ամենեցուն.
 նովաւ շարժի՝ բոլոր բնութիւն.
 չիք ինչ որ կեայ՝ առանց նորա.
 կամ որ իւրեալ՝ իսկ զարգանայ:
Առ հասարակ՝ ՚ի խնամն նորա՝
 անկեալ տածին՝ գթով նորա.
 ամենողորմ՝ նորին բնութիւն,
 տայ հաւասար՝ զարժանն նոցա:
Չիք ինչ անտես՝ յաչայ նորին.
 կամ ո՛չ կամք եղեալ նորին.
 ո՛չ խորք խորոյ՝ վիհք անդնդոյ.
 ո՛չ վայրք ծածկեալք՝ տեղիք ստորին:

Երկինք, աստեղք՝ արեւ, լուսնակն.
 երկիր, լերինք՝ դաշտք և անտառք.
 ծառք, դալարիք՝ միրգք, մանուշակ.
 ծով և աղբիւրք՝ գետք և վտակք.
 Լոյս և խաւար՝ և բանաւորք.
 գազանք, սողունք՝ և թեւաւորք.
 հողմունք, ամպրոտք՝ անձրեւ և ցօղ.
 կարկուտ և ձիւն՝ տարաւի հոսօղ:
 Ինքն է ստեղծօղ՝ ամենայնի,
 յամենեւեան՝ մատն իւր հօղի.
 ամենատես՝ ամենուրեք.
 ամենայն ինչ՝ է նմա յայտնի:
 Արդ սիրեա՛ դու՝ զԱրարիչ քո.
 'ի խոր սրտէ՛ յաննենգ մտաց.
 կապեա՛ 'ի նա՛ զկամս քոյ.
 յօժարե լով՝ գործոյ բարեաց:
 Մի՛ անարգեր՝ զպատիւ նորա,
 որ արար զքեզ՝ 'ի սրտիւր իւր.
 մի՛ մոռանար՝ զճորհս նորա,
 որ շնորհեաց քեզ՝ զբարիս իւր:
 Դու պատուականն՝ յարարածոյ՝
 իշխան և գլուխ՝ բնաւ եղելոյ.
 'ի քեզ միայն՝ օրինակին՝
 որ ինչ յերկրի՛ որ ինչ յերկինս:
 Ասան քո են՝ գիշեր և տիւ,
 երկինք, երկիր՝ հանդերձ լիւ.
 գործել պահել՝ հանգչիւ, յաւնել.
 կեալ և բերկրիւ՝ և վայելել:
 Սրբեա՛ զսիրտ քոյ՝ զհոգիդ ուղղեա՛.
 և գրեա՛ 'ի միտս՝ զօրէնս նորա.
 անկեղծութեամբ՝ զնա պաշտեա՛.
 և զանուն իւր՝ սրտիւ օրհնեա՛:
 Յուսա՛ 'ի նա՛ որ արար զքեզ.
 որոյ աւանց՝ կեալ ոչ կարես.
 նա ինքն է քո՛ սկիզբն և վախճան.
 նովաւ շարժիս՝ կեաս և քայլես:

Նա տայ զչնորհս՝ խոնարհ անձանց՝

և բնակի՝ յոգիս հեզոց.

օգնական է՝ իւր սիրելեաց,

հայր բարեգութ՝ տառապելոց:

Նա հոգայ զքո՝ պիտոյս համայն.

նա պատրաստէ՝ քեզ լի սեղան.

զոր ինչ ունիս՝ և վայելես.

այնք քեզ շնորհօք՝ նորին տուան:

Չաղերս սրտի քո լռեւեայն՝

արկ առաջի՝ նորա միայն.

նա է աղբիւր՝ ողորմութեան.

որ լնու զքոյ՝ կամն առժամայն:

Թողու զմեղսդ՝ սրբէ զքեզ.

ածէ՝ ի կեանս՝ պսակէ զքեզ.

փրկէ զոտըս՝ քոյ՝ ի չարեաց.

և ի հաղբից՝ անօրինաց:

Թէ քում եղբօր՝ դու ոչ ներես,

ոչ զնեբումն՝ յէէն գացես.

Թէ բաղխեսցես՝ քեզ ոչ թացի.

զի ոչ բանաս՝ դուռն ընկերի:

Չար նախանձու՝ ատելութեամբ.

խռովութեամբ՝ կամ բարկութեամբ.

խարդախութեամբ՝ դժբողութեամբ.

տրտնջանօք՝ տժգոհութեամբ:

Չայս կիրս ի քէն՝ ի բայ քերեա.

տուն Աստուծոյ՝ զքեզ կազմեա.

տաճար բանին՝ զքեզ մաքրեա.

սիրով հոգւոյն՝ զքեզ վառեա:

Եթէ իցես՝ յանդունդս խոր,

կարէ զքեզ՝ ի վեր բերել.

և Թէ ի ծով՝ ի կիտին փոր,

կարէ զքեզ՝ ի լոյս հանել:

Դաւանեա՛ զՏէր՝ դու ճշմարտիւ՝

ստեղծող քո՛ւ բարերար.

երկրպագեա՛ նմա ահիւ.

զի նա է Տէր՝ ուղիղ պրդար:

Լիցի հաւատ՝ քոյ հաստատուն.

բարի գործով՝ պայծառ փայլուն.

ի շինութիւն՝ եկեղեցւոյն.

և վասն հոգւոյդ՝ ի փրկութիւն:

Ձերկիւղ Տեառն կալ՝ քեզ պահապան.

երբեք չառնել՝ զբան չարութեան.

և զէն նորին՝ արդարութեան.

զգեցիր ընդդէմ՝ չար մոլութեան:

Չանիրաւել՝ չանօրինել.

չչարախօսել՝ չբամբասել.

ոչ սուտ վկայել՝ ոչ զլուարտել.

ոչ կաշառել՝ ոչ ագահել:

Ո՛չ ամբարշտել՝ ոչ ստունգանել.

ոչ նախատել՝ ոչ անարգել.

ոչ ատել կամ՝ թշնամանել.

ոչ հարկանել՝ ոչ սպանանել:

Ո՛չ հպարտանալ՝ ոչ բարկանալ.

ոչ բռնանալ՝ ոչ ռխանալ.

ոչ նախանձիլ՝ ոչ զչարել.

ոչ զլանալ՝ և ոչ հեստել:

Ո՛չ շուայտիլ՝ ոչ արբենալ.

ոչ պռնկիլ՝ ոչ ֆողանալ.

և այլ բազումք՝ սոցին նման.

զորս ի գործել՝ ոչ է արժան:

Ահա քեզ կեանք՝ երանութեան.

որում մարդիկ՝ ըզձիւ տենչան.

որոյ ելք են՝ փառք անվախճան.

հաղորդութիւն՝ անմահութեան:

Ուրեմն զգեցիր՝ դու զգաստ հոգի.

չխորոսանել՝ զքո բուն վիճակ.

յոր համբարձեալ՝ յերկրէ աստի՝

յերկինս ստասցիս՝ զփառս և զպսակ:

Այս բանք էին՝ իմ ուսուցչին.

որք սիրով՝ յունկն՝ իմ հնչէին.

բայց ես հեստեալ՝ խրատուց նորին՝

արկի զանճն իմ՝ ի գիրկս չարին:

Զերկիւղ Տեառն՝ զարդարութիւն.

զահ և զամօթ՝ զսրբութիւն.

ի բայ ետու՝ յինէն ողջոյն.

բարձաւ և իմ՝ խաղաղութիւն:

Ուր եհաս ինձ՝ բան հրամանին.

զոր քարոզէ՝ բերան Փրկչին.

թէ որ գիտէ՝ և ոչ առնէ.

արբցէ նա գան՝ խիստ դառնագին:

Զի ձեռն հզօր՝ ահաւորին.

յանկարծ փակեայ՝ զխորան վերին.

զի լոյս մտայս՝ եղև մթին.

եհաս երեր՝ ինձ կայենին:

Տագնաղ մտայս՝ վերք ի հոգի.

սիրտ յուսահատ՝ կեանք ատելի.

վարանք՝ սարսափ՝ ահ խաւարի.

տխուր պատկեր՝ և ողբալի:

Նկարք չարեայն՝ զորս գործեցի.

միշտ ի միտքս՝ ինձ երեւին.

և որպէս զքարք՝ յոյժ թունաւոր.

թափեն յոգիս՝ զթոյն մահածին.

ո՛ր է հանգիստ՝ կամ նինջ աչայ.

և կամ դադար՝ յուզմանց ներքին.

զի հանապազ՝ ցաւք նորանոր՝

սաստիկ տանջեն՝ խայթիւք խղճին.

և իբր որդունք՝ բազմաճնունդք

կան յիս արթուն և խլրտին:

Բիւր երանի՝ անձինս տայի.

թէ մարդ երբեք՝ ծնեալ չէի.

այլ ճիւղաղ ինչ՝ կամ հրէշ անարգ.

զի յիմ խղճէ՝ ոչ նեղէի.

ոչինչ տանջանք՝ կամ վերք մահու.

կարծեմ իցեն՝ այնքան հատու.

որքան պատիժն՝ մեղաց գործեալ.

յորում մնամ՝ արդ. բեւեռեալ.

որ հէշտութեանց՝ իմ արժանի.

որով մարմնոյս՝ ծառայեցի:

Ո՛ր դու անձին՝ իմ մեղապարտ.
 զի՛ տրանջես՝ կամ զի՛ է քեզ.
 ո՛չ ապաքէն՝ քոյ իսկ ձեռամբ.
 ետուր բերել՝ զմահ առ քեզ.
 ահա՛ ընկալ՝ զարդիւնս գործոյդ.
 փուշ և տատասկ՝ լեալ քեզ վճար.
 և զպտուղ՝ գործեալ մեղապ.
 որ է անմեռ՝ մահ չարաչար.
 զի ստունգանօղդ՝ արդարութեան՝
 ուղիղ կշռու՛ փոխան գայես։

Զմաւ չածեր՝ զքոյ լաւ վիճակ.
 թէ մարդ ես դու՝ հոգւոյ ունակ.
 որ զԱրարչիդ՝ բերես ՚ի քեզ՝
 զպատկերի զտիւղ՝ և զօրինակ.
 զօրս թաղեցեր՝ ՚ի տիղմն խոր.
 այժմ՝ շրջիս մերկ՝ խայտառակ.
 արդ յո՛ւ երթաս՝ ո՛ւր որոնես.
 զճար անձինդ՝ ո՛ր անառակ.
 զի հասեալ կայ՝ վճիռ արդար.
 վճարել քեզ՝ լստ գործոյդ անարգ։

Անլուր եղեր՝ իմաստութեան.
 որ հանապաղ՝ զքեզ խրատէ.
 քանզի ասէ՝ ո՛ր ամբարիշտ՝
 եթէ արդարն՝ հազիւ կեցցէ.
 ասն զտեղի՝ մեղուցելոյդ.
 թէ արդեօք ո՛ւր՝ կամ ո՛ր վայր է.
 ահա՛ այժմ՝ դու՝ լայ և ողբա՛.
 զի քոյ տեղին՝ տարտարոսն է.
 յորում չիք ինչ՝ բայց աղճամուղջ.
 որ իսպառ քեզ՝ տիրելոյ է։

Ահա՛ լուարով՝ անգգ երկրածինք.
 զանձին զյաւս՝ որք աստ պատմին.
 որ անհամար՝ գործոյրս չար.
 արդարադատ՝ փոխան հասին.
 զի ՚ի Հօրէն՝ որ ՚ի յերկինս.
 ոչինչ գործք մեր՝ երբէք ծածկին։

քանզի արդար՝ նորին բնութիւն՝
 տայ ըստ գործոյն՝ զորս գործեցին։
 եթէ բարի՝ տայ զբարին.
 իսկ եթէ չար՝ տայ չար նոյին։
 Նա միշտ խրատէ՝ զմեղուցեալն.
 որպէս գթած՝ հայր զիւր որդիւն.
 մերթ ամե լով՝ թեթև հարուած.
 մերթ զկորուստ՝ ընչից նորին.
 գուցէ թերևս՝ նա զգաստասցի.
 առ ՚ի ուղղել՝ զընթացս անձին.
 ապա թէ ոչ վայ՝ է նմին.
 զի ծանրացի՝ պատիժ նորին.
 այսպէս և ինձ՝ բազում անգամ.
 ազդ եղև քաղցր՝ խրատ նորին։
 Բայց ես նման տղմաւիրին.
 զիս խոր թաղեալ՝ մեղաց յախտին.
 մնացի անշարժ՝ ՚ի կամս չարին.
 մեղս բազումս՝ կուտեալ յանձին.
 ասա եհա՛ս և ինձ պատիժ,
 ըստ գործոյ ձեռացս՝ որք գործեցին.
 ալէ տք և յաւք՝ անբուժելիք.
 եղծողք հոգւոյս՝ մաշողք զմարմին.
 զորս լալով այժմ՝ Ճառել փութամ.
 յօգուտ հոգւոյ՝ իմ ընկերին։

Ծնունդք չարին՝ յիս բազմացեալ՝
 աւերել զիմ՝ քաղաքս կամին.
 Զինև պատեալ՝ շուրջանակի՝
 զմեքենայս՝ լարել կամին.
 Զօր ամենայն՝ զողջոյն գիշեր՝
 երբեք հանգիստ՝ տալ ինձ չկամին.
 Զի գունդագունդ՝ յիս յարձակին.
 գրոհ տուեալ՝ տիրել կամին.
 Զսուրբ նշանն՝ զտիպ հզօրին՝
 եղծանել յիս՝ իսպառ կամին։

Ոսկեճաճանչ՝ իմ լապտերի՝
 շիջուցանել՝ զլոյս կամին։
 Զսեղան կարգեալ՝ առ Հայրն Աստուած,
 և զսուրբ տաճարս՝ այրել կամին։
 Զփառատրուծիւն՝ առ միածին,
 իսպառ լռել՝ տալ ինձ կամին։
 Զսէր սուրբ Հոգւոյն՝ զհաւատ զլոյս իմ՝
 յինէն ՚ի բայ՝ վտարել կամին։
 ՚ի անդեանէ՝ երկնաւոր հօրն,
 զիս զտածեալս՝ արդ խլել կամին։
 Զգնեալս արեամբ՝ Որդւոյ նորա,
 միւսանգամ՝ գերել կամին։
 Եւ ՚ի շնորհաց՝ Հոգւոյն սրբոյ,
 մեկնել օտար՝ առնել կամին։
 ՚ի հաղորդեց՝ սրբոյ ուխտի,
 զիս ընկենուլ՝ զատել կամին։
 ՚ի գաւիթըս՝ տան Տեառն տնկեալս,
 արմատախիւ՝ առնել կամին։
 Զսահման և զկարգ՝ հոգւոյս մասանց,
 բնաւ վայր ՚ի վեր՝ առնել կամին։
 Զխոհեմ միտս՝ և զազատ կամս,
 յետին ծառայ՝ առնել կամին։
 Խանգարելով՝ զգարդ խորանիս՝
 իսպառ անշուք՝ առնել կամին։
 Եւ զկիրս մարմնոյ՝ թունուլ չարին՝
 ՚ի կամս իւրեանց՝ շրջել կամին։
 Որովք նիւթեալ՝ զբազում չարիս,
 զոգիս թափել՝ յինէն կամին։
 Նախ սուտ երկիւղ՝ և զարհաւիրս,
 յիմ մոծանել՝ ՚ի սիրտ կամին։
 Ապա պէսպէս՝ ցնորիւք ահեղ,
 զիս ըմբռնել՝ խռովել կամին։
 Զչորս իշխանս՝ տան իմ հոգւոյ,
 անտի ՚ի բայ՝ ձգել կամին։
 Որոյ փոխան՝ զչար իշխանս,
 զբէլար՝ կարգել կամին։

Յորմէ անբաւ՝ չարիս ծնեալ՝
մեղօք ընուլ՝ զանձն իմ կամին:

Որովք իսպառ՝ զիս նուաճեալ՝
տանել ձգել՝ ի դժոխս կամին:

Այժմ ճարքո անձն՝ իմ՝ տառապեալ՝

է մաքրել զմեղսդ՝ բազմապիսի.

և ոչ գործել՝ զոր գործեցեր.

ներհակ կամայ՝ քո Արարչի.

և զանբոյժ զկաւս՝ զոր արդ դու կրես,

դնել առաջի՝ Հօրն երկնի.

որ է բժիշկ՝ ամենակար.

կարօղ՝ հզօր՝ ամենայնի.

նա քաւէ զմեղս՝ քո հայրաքար.

բժշկէ զկաւդ՝ անտանելի:

Յայլմէ ոչ գոյ՝ քեզ դեղ բուժիչ:

որ կարիցէ՝ զքեզ բուժել.

բայ ի նմանէ՝ որ ետ քեզ զկեանս.

և միշտ կամի՝ զայն պահպանել.

եթէ անկեղծ՝ դարձցիս առ նա,

բեկեալ սրտիւ՝ խոստովանիլ.

թէ և ի խորս՝ իցես դժոխոց.

չէ՛ դժուարին՝ նմա հանել.

զհանգիստ սրտիդ՝ զկամս բերկրեալ.

և զմիտս խաղաղ՝ ի քեզ հաստել:

Առ քեզ դառնամ՝ Աստուած հզօր.

Տէր և հաստիչ՝ երկնի ւերկնից.

միայն պահօդ՝ զբոլոր տեսակս.

ի քէն ստեղծեալ՝ ի յոչ գոյից:

Քաւեա՛ զիս արդ՝ յանթիւ մեղաց.

զորս խորհեցայ՝ յիմում սրտի.

և զձեռացս՝ զչարութիւն.

զոր արարի՝ իմ ընկերի:

Եւ զիմ աչայս՝ չարակնութիւն՝

ընդդէմ եղբարց՝ ինձ սիրելեաց.

և զոտիցս՝ անուղղութիւն.

որ հանին զիս՝ ի քոց շաւղաց:

Զամբարտաւան՝ վարս գարշելի՝
յոյժ չարաշունչ՝ հողմով փթայեալ՝
սպառեա՛ն Տէր՝ քով զօրութեամբ։

Զհոգի խոնարհ՝ յիս հաստատեալ։

Զագահութիւն՝ աւելորդին։

յինէն ջնջեա՛ն՝ իսպառ մաքրեալ։

և զսէր անսուրբ՝ ցանկահանին։

յինէն շիջո՛ւ՝ սուրբ սէր տուեալ։

Զբնութիւն՝ գազանական։

որ զիս առնէ՝ շուն կատաղի։

սանձեա՛ն գթած՝ քո քաղցր բնութեամբ։

տալով զբնութիւն՝ հեզ և բարի։

Եւ զծուլութիւն՝ շարժօղ ախտին։

ի բաց վանեա՛ն՝ տիրօղդ սրտի։

զանառակ վարս՝ ներհակ կամայք։

փոխեա՛ն ի գնացս քեզ հաճելի։

Շնորհեա՛ն ինձ Տէր՝ զարիւթիւն։

ընդդիմանալ չար կրից սրտի։

և բարեխառն՝ չափ ուղղութեան։

կշռել զհաճոյս՝ մարմնականի։

Մի բնաւ թողցես՝ զիս կորն չիւ։

ողորմանդ՝ ամենեցուն։

քաւ մի լիցի՝ ներող բնութեանդ։

բաժին հրոյ՝ տալ իմ հոգւոյն։

Ի ջերմ՝ սրտէ՛ առ քեզ դիմեմ։

լալով խնդրեմ՝ զիմ հայցելին։

բազմամեղին՝ Տէր ողորմեա՛ն։

և լէր քաւիչ՝ ամբարշտիս։

Ու ծագես զլոյս՝ ի խաւարի։

ծագեա՛ն Տէր զայն՝ յանձն իմ մթին։

որով միտք իմ՝ լուսաւորեալ։

լոյս տայէ յիմ՝ խաւար անձին։

Զի նուաւ իմ՝ առաջնորդեալ։

յօրէնս քո սուրբ՝ պատուիրանին։

յար պահեցից՝ զբան հրամանիդ։

Ջարդարութիւնդ՝ զգե՛նուլ յանձինս։

Ձի մի՛ խաւար՝ այս աշխարհի,
 տայէ ինձ քնալ՝ ի գուբ տղմին:
 և մի՛ հորի՛ իմ անարգեալ,
 արկից՝ յանշէջ՝ հուր գեհենին:
 Զողորմութեանդ՝ դուռն բաց ինձ Տէ՛ր:
 վասն Քրիստոսի՝ Տեառն մերոյ,
 ողջայն զյաւն՝ անբուժելի,
 ծախիչ հոգւոյ՝ եղծիչ մարմնոյ:
 Արդ փութա՛ Տէ՛ր ինձ յօգնութիւն:
 Լը՛ լմ՝ վրկիչ՝ յայս վտանգից,
 հա՛ր դու սրով՝ զշոհա չարին,
 հա՛ն զուս իմ՝ յրոգայթից:
 Դիր պահապան՝ զսուրբ հրեշտակդ,
 ինձ օգնական՝ և մարտակիյ,
 և ձեռն քո՛յ բարձր և կարող
 տայես լինիլ՝ իմ կուսակից:
 Ձի կարացից՝ զտիպ հօգորդ,
 անեղծ պահել՝ յամենայն ժամ:
 Եւ զպայծառ զլոյս՝ իմ լապտերի,
 անշէջ պահել՝ յամենայն ժամ:
 Զսեղան քո սուրբ՝ և բնակարան,
 մաքուր պահել՝ յամենայն ժամ:
 Զերգ և զքնար՝ և զդոհութիւն,
 անլուռ պահել՝ յամենայն ժամ:
 Զսէր սուրբ հոգւոյդ՝ զհաւատ զլոյս իմ:
 անխախտ պահել՝ յամենայն ժամ:
 Ի՛ խնամոյ՝ երկնաւոր Հօրդ,
 մի՛ իցէ ինձ՝ իսպառ զրկիւ:
 Գնէլոյս արեամբ՝ որդւոյ քոյին,
 չիցէ կրկին՝ գերի լինիւ:
 Ի՛ շնորհաց՝ սրբոյ Հոգւոյն,
 և ի՛ սուրբ ուխտէ՛ չիցէ յետնիւ:
 Տնկէ՛ կլոյս՝ ի՛ սուրբ տան բում,
 մի՛ իցէ ինձ՝ ի բաց խիւ:
 Զարդու հոգւոյս՝ ի՛ քէն շնորհեալ,
 մի՛ իցէ Տէ՛ր իսպառ խամբիւ:

Կրից մարմնոյս՝ ընդդէմ հոգւոյս

մի տար յինչն ապստամբիւ :

Ձի մի հոգւոյս՝ տան և տերանց՝

առ իծ լիցի՝ ի կործանիւ :

Ախտից մեղաց՝ իմոյ անձինս

մի իցէ այլ՝ բնաւ հետեիւ :

՚ի կամաց քոյ՝ և յերկիւղէ՝

մի՛ իցէ ինձ՝ ՚ի բաց լինիւ :

՚ի շաղկայ քոյ՝ արդարութեան

մի՛ իցէ ինձ՝ ՚ի բաց փախչիւ :

Եւ մի՛ զօրէնոգ՝ ճշմարտութեան

չարեօք յինչն՝ ՚ի բաց վանիւ :

Այլ տուր ինձ Տէ՛ր՝ քեզ զօրանալ՝

զչարին հնարս՝ առ ոտն կոխել :

Ազատ կամօք՝ մաքուր մտօք՝

և սուրբ հոգւով՝ առ քեզ դիմել :

Ընդ հոտ անոյշ՝ անեղծ փառաց՝

Ժառանգութեան՝ արժան լինել :

՚ի կեանս անմահ՝ ՚ի յարկս վերինս

յարբայութեանդ՝ օթեանիւ :

Եւ ընդ սրբոցդ՝ ալլառ ձոյնիւ .

զքեզ միշտ օրհնել՝ փառաւորել :

ԵՐԷ ԱՅՈՒՆ

ՏԵՐ ամենակալ՝ Աստուած բոլորից.

ստեղծող երկնից՝ և երկրի՝ ի յանդուխտից.

միաբանեալ զանմիաբան՝ տարերս քառից.

ի ծնունդէ ւաճումն՝ գոյալելոցս բնաւից.

Զօրութիւն քո՝ անբաւելի.

սովաւ հռչակեալ՝ յար փառաւորի.

զի քաղցր խնամք քո՝ յամենայնի.

լստ արժանեացլն՝ բաշխեալ տեսանի.

որոյ և առանց չէ ինչ կենդանի.

Ինքնաբուն բարի՝ բաշխողդ բարեաց.

որ խնամես՝ անբաւ բարեօք՝ զքո զարարածս.

արդ խնամես՝ Տէր՝ զիս զանկեալս և զարտալած.

և արձակես՝ զմեղօք կապեալս՝ ո՛վ իմ Աստուած.

Առեւն լուսով՝ բանիդ շնորհաց.

զճրագ հոգւոյս՝ իմ խաւարած.

որով ուղղեալ՝ զիմ հետս շաղաց.

ելից առ լոյսդ՝ վերին յարկաց.

վայելել զփառսդ՝ անմահ կենաց.

Եիցս Եակ՝ որ Էնն Աստուած.

ի յանէից էացուցեալ՝ զէակս ջնչին.

զոր զարդարեալ՝ պէսպէս վառօք՝ քոյ շնորհաց.

ածեր յաշխարհ՝ և զազատ կամն՝ ետուր նմին.

Ես զգարդ իմ՝ ի քէն շնորհած.

աղտեղեցի՝ յախտս մեղաց.

զիշխող բնութիւնս՝ ետու չարին կամաց.

որով գլորեցայ՝ յանդուռդս խոր մեղաց.

յոր այժմ ծածանիմ՝ որպէս նաւ ի ծփանաց.

Ի վեր հան զիս ո՛վ՝ Տէր կարողագոյն.

առ լոյսդ վերին՝ ի խորոց աստի՝ մեղացս անհռն.

քեզ չէ դժուարին՝ եթէ կամիս՝ այլ դիւրագոյն.

դու որ բառնաս՝ զմէզ գիշերոյն՝ ծագմամբ արիւնոյն.

Հայրեմ' ձեռն տալ' քոյդ փոքր հօտին
 փրկել յալեաց' մեղացս ծովին.
 զի մի' եղէց կուր' չար վիշապին.
 որ տարեալ ձգեսցէ՝ զիս 'ի ծոց դժոխոց.
 անդ եղիցի ինձ' խաւարս սուգ ողբոց:

ԵՐԺ ՈՒՆ ԿՈՒՐԷ ԵՐԵՐԵՐԴՈՒԹԻՒՆՆԵՐ:

Գերագոյն Էդ' Հայր անսահման.
 դու զօրութիւն' անչափական.
 հասաիչ իննամիջ' համայն բնութեան.
 և կեյուցիչ' հոգւոց մարդկան:
 Էացելոյս' տուիչ բարեաց,
 'ի քէն հայրեմ' զձերս շնորհաց.
 և զթողութիւն' իմ' յանցանաց,
 զի օրհնել զքեզ՝ պատրաստեցայց:
 Ողիդ Աստուած՝ ծնունդ անճառ.
 միածին հօր' անհատաբար.
 զերկրպագուս' անուան քում յոր'
 պահեա' խնամով' քով տիրաբար:
 Բենական քում՝ ձայնի կոչման,
 զիս լսելոյ՝ արն արժան.
 'ի միւսանգամ՝ քում գալստեան.
 հանգչիլ 'ի կեանս՝ երանական:
 Գետ յորդաբուղիս՝ իմնատութեան.
 Հոգիդ անեղ՝ անհասական.
 հեղ 'ի հոգիս՝ շնորհդ եօթնարիւեան.
 զքեզ օրհնել՝ գուլ ինձ արժան:

